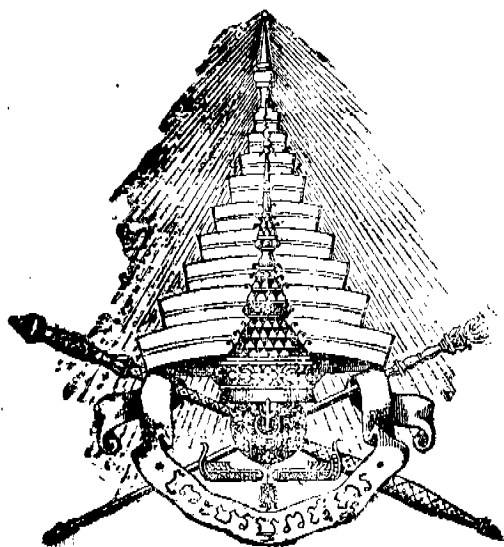

พระราชทาน เข็ม จ, ป, ร,	หน้า ๔๕๖
พระราชทาน ตัญญาบัตร ทหารบก	หน้า ๔๕๖
พระราชทาน ตัญญาบัตร ชุนนาง	หน้า ๔๕๖
พระราชทาน ตัญญาบัตร	ตำแหน่งหน้าที่
ราชการ	หน้า ๔๕๘
ส่ง ตัญญาบัตร ทหารบก ไป พระราชทาน แก่ นาย	
ทหาร กรม ตำรวจภูธร	หน้า ๔๕๘
ส่ง ตัญญาบัตร ชุนนางไปพระราชทาน	หน้า ๔๕๘
ส่ง ตราตั้ง กองชุด ไป พระราชทาน	หน้า ๔๕๘
นักเรียนมหาดเล็กเผ่าทูตของซุติพระบาท	หน้า ๔๕๘
ข้าราชการเผ่าทูตของซุติพระบาท	หน้า ๔๕๘
พระกริ่งทองคำ ๑๒๒	หน้า ๔๕๘
ข่าวตายหัวเมือง	หน้า ๔๕๙
ข่าวพระราชทานเพลิงศพ	หน้า ๔๕๙
บาณสิทธิ์จำนวนน้ำฝนที่ตกในระหว่างวันที่ ๘ ถึง	
วันที่ ๑๔ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๒๒	หน้า ๔๕๖

พระราชบัญญัติพระราชตัญญาบัตร

มีพระบรมราชโองการให้พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ตั้งว่า พระราชตัญญาบัตรสำหรับแผ่นดิน ซึ่งประทับในราชการต่าง ๆ นั้น

๑. พระราชตัญญาบัตรมหาดไทยประจำชาติ ซึ่ง

เป็นพระราชตัญญาบัตรสำหรับพระเจ้าแผ่นดินใน

สยามประเทศแต่โบราณมา องค์ ๑ สำหรับประทับพระราชดำเนิน แต่กำกับ พระสุพรรณบัตร

ดำเนินพระราชโองการตั้งเจ้าประเทศราช

๒. พระราชตัญญาบัตรพระครู พาท ซึ่ง เป็นพระราชตัญญาบัตรสำหรับครู ข้าราชการประจำชาติแต่ประจำครั้งหนึ่งพระราชดำเนิน แต่หนังสือ ตัญญาบัตร

๓. พระราชตัญญาบัตรไอยราพตเดิมประจำชาติ แต่พระราชตัญญาบัตรไอยราพต สร้างขึ้นในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประจำชาติใหญ่ ๓ กตาร ๓ น้อย ๓ ซึ่งแต่ก่อนใช้ประทับพระราชดำเนิน แต่ประกาศตั้งกรม

๔. พระราชตัญญาบัตรพระบรมราชโองการประจำชาติ สร้างขึ้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติแทนพระราชตัญญาบัตรมหาโองการใหญ่ ๓ เล็ก ๓ ใช้ประทับในราชการทั่วไป

๕. พระราชตัญญาบัตรสยามโตกักราช สร้างในรัชกาลที่ ๕ เทียบพระราชตัญญาบัตรโตกัแต่ก่อนใช้พระราชทานวิสุคามสิมา ภายหลังใช้ในที่อื่น ๆ ทั่วไป

๖. พระราชตัญญาบัตรนามกรุงประจำชาติ สร้างในรัชกาลที่ ๓ ใหญ่ ๓ เล็ก ๓ สำหรับประจำวิสุคามสิมา แต่ใบสำคัญเบี้ยหวัดพระราชวงษาอนุชซึ่งทรงผนวช แต่ไปอนุญาตทุกดาบวช

๗. พระราชตัญญาบัตรอุณาโลมในกตัมบิวพระขำรงค์ สร้างขึ้นใหม่ในรัชกาลที่ ๔ องค์ ๑ ในรัชกาลปัตยุบันนี้ องค์ ๑ เป็นพระราชตัญญาบัตรมหาโองการย่อสำหรับใช้ประจำเรือนเดช

๘. พระราชตัญญาบัตรประจำแผ่นดินประจำ

ภาค ๑ ประจำ ครั้ง ๑ สำหรับ ราชการทั่วไป
พระราชบัญญัติสำหรับพระองค์ ประจำชาติ
ใหญ่ ๑ เล็ก ๑ ประจำครั้ง ๑ ใช้ราชการ ใน
พระองค์นั้น ๆ

ทรง พระราช ดำริเห็นว่า บัดนี้ ราชการ เกิด ทวี
ขึ้น อีก หลาย อย่าง ควร จะ จัด ระเบียบ วิธี
ประทัม พระราช ตัญจนร เสี้ย ใหม่ ตาม ราช
การ ที่ เสน ไป อยู่ บัดนี้ ได้ ทรง พระ กรุณา
โปรดเกล้า ฯ ให้ ดำริ ร่าง พระราช ตัญจนร มหา
โองการ ประจำ ชาติ องค์ หนึ่ง พระครูช พาท
ประจำ ชาติ องค์ หนึ่ง ขนาด เดียว กับ พระราช
ตัญจนร โอยรา พต กถาง เหตุว่า พระราช
ตัญจนร เดิม นั้น ใหญ่ มาก จะ ประทัม ใน ที่ แคบ
ไม่ได้ แต่ เสน นำ นุน จะ ประทัม กระ ดาด แวง
ไม่ สดวก แต่ โปรดเกล้า ฯ ให้ ดำริ ร่าง พระราช
ตัญจนร จักรวัตร ซึ่ง เสน พระราช ตัญจนร สำหรับ
พระเจ้า แผ่นดิน โยธาณ สำหรับ ประจำ เรือ น
เดช อีก องค์ หนึ่ง ด้วย เหตุว่า จะ มี ให้ ชำ กับ
พระราช ตัญจนร อุณา โดม ที่ ได้ มี อยู่ ใน องค์
อื่น แล้ว สำหรับ ที่ จะ ได้ เป็น พระราช ตัญจนร
ประทัม ใน ราชการ ทั้ง ปวง สืบ ไป

จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ ดำริ
พระราช บัญญัติ สำหรับ ที่ จะ ประทัม พระราช
ตัญจนร สืบ ไป ภาย นำ ให้ เป็น กำหนด ทราบ
ทั่ว ไป ดังนี้

มาตรา ๑ พระราชตัญจนร มหาโองการประจำ
ชาติ องค์ กถาง สำหรับ ประทัม ประภาค ใหญ่
อยู่ เมือง ช้าย พระราช ตัญจนร โอยรา พต ใหญ่
ประทัม ประภาค พระราช บัญญัติ ทั้ง ปวง แต่ โย
กำกับ สุพรรณมิตร หิริณมิตร แต่ ประภาค นิย
มิตร นพรัตน์ ราชวรารณ อยู่ เมือง ช้าย พระราช ตัญ
จนร โอยรา พต กถาง ประทัม ตัญจนร มิตร อยู่ เมือง

ช้าย พระราช ตัญจนร พระ ครูช พาท

มาตรา ๒ พระราช ตัญจนร พระครูช พาท
ประจำ ชาติ องค์ กถาง สำหรับ ประทัม ประภาค
ใหญ่ อยู่ เมือง ชวาย พระราช ตัญจนร โอยรา พต ใหญ่
ประทัม ประภาค พระราช บัญญัติ ทั้ง ปวง แต่ โย
กำกับ สุพรรณมิตร หิริณมิตร แต่ ประภาค
นิยมิตร นพรัตน์ ราชวรารณ อยู่ เมือง ชวาย พระราช
ตัญจนร โอยรา พต กถาง ประทัม ตัญจนร มิตร
อยู่ เมือง ชวาย พระราช ตัญจนร มหา โองการ

มาตรา ๓ พระราช ตัญจนร โอยรา พต ประจำ
ชาติ องค์ ใหญ่ สำหรับ ประทัม ประภาค ใหญ่
อยู่ ใน หว่าง กถาง พระราช ตัญจนร มหา โองการ แต่
พระครูช พาท พระราช ตัญจนร โอยรา พต กถาง
สำหรับ ประทัม ประภาค พระราช บัญญัติ ทั้ง ปวง
แต่ โย กำกับ สุพรรณมิตร หิริณมิตร แต่
ประภาค นิยมิตร นพรัตน์ ราช วรารณ อยู่ ใน หว่าง
กถาง พระ ราช ตัญจนร มหา โอง การ แต่ พระ ครูช
พาท

มาตรา ๔ พระราช ตัญจนร พระ บรม ราช
โองการ องค์ ใหญ่ ประจำ ชาติ สำหรับ ประทัม
ตัญจนร มิตร ทหาร แต่ ตัญจนร มิตร ตำแหน่ง
แต่ หนังสือ พระราช ทาน ที่ ใน หว่าง กถาง องค์ เดียว
องค์ นี้ ชย สำหรับ ประทัม พระราช ทาน พระบรม ราช
อนุญาต เครือของ สรรพาวุธ แต่ สำเนา หนังสือ แต่ การ
ที่ ไม่ สำคัญ

มาตรา ๕ พระราช ตัญจนร สยาม โดกักราช
สำหรับ ประทัม วิสูง คาม สี มา ใน หว่าง กถาง องค์
เดียว

มาตรา ๖ พระราช ตัญจนร นาม กรุง องค์
ใหญ่ สำหรับ ประทัม โย ถวาย เลนาคน แต่ โย
พระราช ทาน พระบรม ราช อนุญาต ข้าราชการ กราบ
ถวาย มังคม ตา บอช ใน หว่าง กถาง องค์ เดียว

มาตรา ๘ พระราช ตัญจนร จักร รัถ สำหรับ
ประทับ เรือน เดช ใน หนังสือ ซึ่ง ประทับ พระราช
ตัญจนร มหา โองการ แด พระบรม ราช โองการ

มาตรา ๙ พระราช ตัญจนร อุณาโตม ใน
กลั้ม บัว พระ ชำมรงค์ สำหรับ ประทับ เรือน
เดชใน หนังสือซึ่งไม่ ได้ ประทับ พระราช ตัญจนร มหา
โองการ แด พระบรม ราช โองการ

มาตรา ๙ พระราช ตัญจนร ประจำ แผ่นดิน
สำหรับ ประทับ กำกับ พระบรม ราช นามาทิไชยทั้วไป

มาตรา ๑๐ พระราช ตัญจนร ประจำ พระองค์
องค์ใหญ่ สำหรับ ประทับ กำกับ พระบรม ราช นามาทิ
ไชยใน ประกาศนียบัตร สำหรับ เหยียด เหยียด นามารณ์
แต่ ราชการ ใน พระองค์ องค์เล็ก สำหรับ ประทับ
พระราชทาน พระบรม ราช นามาทิไชย ใน โอบอุ้ม
แต่ ประจำ พระบรม ราช นามาทิไชย ใน โอบอุ้ม
ทูตลา บวช แต่ ราชการ ส่วน พระองค์ อย่าง อื่น ๆ

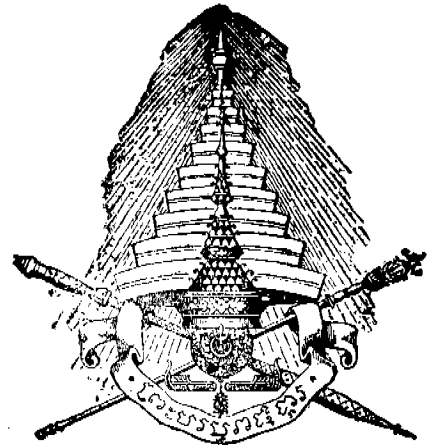
มาตรา ๑๑ พระราช ตัญจนร สำหรับ เครื่อง
ราช อิศริยาภรณ์ ซึ่ง สว่าง ขึ้น ประจำ เครื่อง
ราช อิศริยาภรณ์ นั้น ให้คง ใช้ อยู่ตามเดิม

มาตรา ๑๒ ราชการ พิเศษ นอกจาก ที่กำหนด
ไว้ใน พระราช บัญญัตินี้ แล้ว แต่ ทรง พระกรุณา
โปรดเกล้า ๆ ให้ ประทับ พระราช ตัญจนร องค์ใด

มาตรา ๑๓ พระราช บัญญัตินี้ ให้กำหนด เริ่ม
ใช้ แต่ วันที่ ๑๑ เดือน พฤศจิกายน รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๒๒ ซึ่ง ตรง กับ วันบรม ราช ทิเศก มรณครบ
ครบ ๑๕ ปีบริบูรณ์เป็น ต้น ไป

มาตรา ๑๔ ให้กรมราชเลขาณการเป็นผู้รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ

ประกาศ มา ณ วันที่ ๓ ตุลาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๒๒๒ ซึ่งเป็น วันที่ ได้ เสด็จ เถลิง ถวัลยราช
ครบ ๑๕ ปีบริบูรณ์

พระราช บัญญัติ เหยียด เหยียด ทวีธาภิเศก
ศก ๑๒๒๒

มี พระบรม ราช โองการ ใน พระบาท สมเด็จ
พระ ปรมินทร มหาจุฬาลงกรณ์ พระ จตุ จอม
เกล้าเจ้า อยู่หัว ดำรัส เหยียด เหยียด ๆ ให้ ประกาศ
พระ บัญญัติ สำหรับ เหยียด เหยียด ที่ ทรง พระ กรุณา
โปรดเกล้า ๆ ให้ สว่าง ขึ้น ใน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒๒
ดังนี้

ทรง พระราช บรมราช ถึง รัชสมัย ซึ่ง ได้ เสด็จ
ดำรง ศิริราชสมบัติ สืบ บรม ราช สันตติวงศ์ นับ
ตั้งแต่ วัน พุทศักราชขึ้น ๑๕ คำ เดือน ๑๑ ปีมโรง
สัมฤทธิ์ศก จุฬศักราช ๑๒๓๐ มา จน ถึง วันที่ ๓
ตุลาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๒๒ คิด เป็น วัน นับ
ได้ ๑๑๗๔๔ ปี ครบถ้วน ๒ เท่าจำนวน วันใน
รัชกาล แห่ง สมเด็จ พระ บรม ชนก มหา ราช ทิราช
พระบาท สมเด็จ พระ ปรมนทร มหามงกุฎ พระ จอม
เกล้าเจ้า อยู่หัว เป็น อภิศักขิต สมัย มหา มงคล
การ อัน หนึ่ง ซึ่ง จะ ได้ ทรง บำเพ็ญ พระราชกุศล
ฉลองพระเดชพระคุณ ใน สมเด็จ พระบรมชนก นารถ
แต่ สมโภช ศิริราชสมบัติ ใน ปีนี้ ตาม อย่าง แต่ก่อน

ทรง พระราช ดำรัส ว่า ใน การ สมโภช ทวีธาภิเศก
แต่ ทวีธาภิเศก แต่ก่อน ได้ ทรง พระ กรุณา โปรด
เกล้า ๆ ให้ สว่าง เหยียด เหยียด ที่ ระฤก สำหรับ สมัยมงคล